

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. G. A. 2015-02-04 SKUNDO**

2015 m. liepos 31 d. Nr. S-133 (7-31/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant šalims

Jelenai Krochmalienei
Pareiškėjui A. G. A. ir Pareiškėjo
atstovui advokatui K. J.

2015 m. birželio 30 d. išnagrinėjusi G. A. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2014-10-29 sprendimo Nr. 68-208, n u s t a t ė :

Inspekcija ginčijamo sprendimo pirma dalimi atnaujino Pareiškėjo 2014-06-30 skundo dėl Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2014-05-28 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-300 nagrinėjimą.

Antra sprendimo dalimi Inspekcija patvirtino Kauno AVMI 2014-05-28 sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-300 dėl 2014-03-17 patikrinimo akto Nr. FR0680-195 tvirtinimo. Kauno AVMI 2014-05-28 sprendimu Nr. (04.7.2)-FR0682-300 Pareiškėjui nurodyta sumokėti į valstybės biudžetą 51778 Lt (14995 Eur) pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 23167 Lt (6709 Eur) PVM delspinigius, 10356 Lt (2999 Eur) PVM baudą (20 proc. mokesčio dydžio), 20341 Lt (5891 Eur) gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 7527 Lt (2179 Eur) GPM delspinigius, 4068 Lt (1178 Eur) GPM baudą (20 proc. mokesčio dydžio), 7325 Lt (2121 Eur) valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSD įmokos), 3663 Lt (1060 Eur) VSD įmokų baudą (50 proc. įmokų dydžio), 5636 Lt (1632 Eur) privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokos), 2474 Lt (716 Eur) PSD įmokų delspinigius, 1127 Lt (326 Eur) PSD įmokų baudą (20 proc. įmokų dydžio).

Kauno AVMI, atlikusi Pareiškėjo PVM, GPM, VSD įmokų ir PSD įmokų mokestinį patikrinimą už laikotarpį nuo 2008-01-01 iki 2012-12-31, nustatė, kad Pareiškėjas, pildydamas PVM deklaracijas, į PVM atskaitą įtraukė ir deklaravo įsigytų prekių, skirtų Pareiškėjo ir jo šeimos narių privatiems poreikiams tenkinti ir kurios nebuvo skirtos PVM apmokestinamai veiklai vykdyti, pirkimo PVM: 2008 m. – 10751 Lt, 2009 m. – 19395,24 Lt, 2010 m. – 12056 Lt, 2011 m. – 3556 Lt ir 2012 m. – 7914 Lt, todėl papildomai Pareiškėjui

apskaičiavo: 2008 m. – 10751 Lt PVM, 2009 m. – 19395 Lt PVM, 2010 m. – 12056 Lt PVM, 2011 m. – 3556 Lt PVM, 2012 m. – 7914 Lt PVM.

Kauno AVMI, patikrinusi deklaruotas apmokestinamąsias ir individualios veiklos pajamas, leidžiamų atskaitymų sumą, už 2008 m. papildomai GPM neapskaičiavo.

Nustatyta, kad Pareiškėjas 2009 m. leidžiamiesiems atskaitymams priskyrė išlaidų už įsigytas prekes sumą, kurios nebuvo naudojamos pajamoms uždirbti – 79194 Lt. Kauno AVMI Pareiškėjo apskaičiuotą apmokestinamųjų pajamų sumą nustatė 81596,08 Lt, t. y. 72799,60 Lt didesnę, todėl mokėtiną GPM perskaičiavo ir nustatė 12355 Lt, t. y. 10920 Lt didesnę, negu Pareiškėjas apskaičiavo ir deklaravo už 2009 m.

Pareiškėjas 2010 m. kaip leidžiamus atskaitymus įtraukė prekes ir paslaugas už 50865,19 Lt, kurios nebuvo susijusios su pajamų uždirbimu. Kauno AVMI Pareiškėjo apskaičiuotą apmokestinamųjų pajamų sumą padidino 50865,19 Lt suma ir nustatė 75088,56 Lt, todėl mokėtiną GPM perskaičiavo ir nustatė 11347 Lt, t. y. 7847 Lt didesnę, negu Pareiškėjas apskaičiavo ir deklaravo už 2010 m.

Pareiškėjas 2011-03-07 nurodymu per banką iš nuomininko T. M. gavo 6696 Lt pajamas už žemės nuomą, tačiau neapskaičiavo, nedeklaravo ir nesumokėjo nuo šių pajamų 1004,40 Lt GPM (6696 Lt x 15 proc.) už 2011 m.

Pareiškėjas į buhalterinę apskaitą įtraukė prekes už 22469 Lt, kurios nebuvo susijusios su gautomis konsultavimo pajamomis. Kauno AVMI leidžiamus atskaitymus sumažino įsigytų, tačiau veikloje nenaudojamų, prekių suma (22469 Lt), padidino papildomai priskaitytomis 940,48 Lt VSD įmokų sumomis ir nustatė 22788,36 Lt, todėl mokėtiną GPM nustatė 561 Lt, t. y. 579 Lt didesnę, negu Pareiškėjas apskaičiavo ir deklaravo už 2012 m.

Kauno AVMI už 2009 m. paėmė 71424 Lt įmokų bazę, nuo kurios apskaičiavo 7142,4 Lt (71424 Lt x 10 proc.) VSD įmokas, todėl už 2009 m. papildomai apskaičiavo 6394,4 Lt (7142,4 Lt – 748 Lt) VSD įmokas.

Kauno AVMI Pareiškėjui už 2012 m. nustatė 6599,84 Lt (28447,72 Lt – 21847,88 Lt) apmokestinamąsias pajamas, nuo kurių apskaičiavo 3300 Lt VSD įmokų bazę (6599,84 Lt – 50 proc.), o nuo šios bazės apskaičiavo 940,48 Lt VSD įmokas (3300 Lt x 28,5 proc.).

Inspekcija Pareiškėjui už VSD įmokų neteisėtą sumažinimą skyrė baudas: už 2009 m. – 3197,2 Lt (6394,4 Lt x 50 proc.), už 2012 m. – 470,24 Lt (940,48 Lt x 50 proc.).

Kauno AVMI, atlikusi Pareiškėjo 2009 m. GPM perskaičiavimą, nustatė 6428 Lt PSD įmokas nuo individualios veiklos pajamų ir 118 Lt nuo ne individualios veiklos apmokestinamųjų pajamų, todėl iš viso už 2009 m. apskaičiavo 6546 Lt PSD įmokas, t. y. 5636 Lt daugiau, negu apskaičiavo ir deklaravo Pareiškėjas.

Už 2010–2012 m. Kauno AVMI papildomai PSD įmokų nepriskaičiavo.

Kauno AVMI 2014-05-28 sprendimu Nr. (04.7.2)-FR0682-300, vadovaudamasi 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 96 str. 1 dalies 2 punktu, 97 str. 2 dalimi, 99 straipsniu, 132 str. 2 dalies 2 punktu, 139 str. 1 dalimi, 140 straipsniu, 2002-03-05 Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 (toliau – PVMĮ) 58 str. 1 dalies 1 punktu, 86 straipsniu, 123 str. 1 dalimi, 2002-07-02 Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) 6 str. 2 dalies 8 punktu, 16 straipsniu, 18 str. 1 dalimi, 22 straipsniu, 26 str. 2 dalimi, 2004-11-04 Valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. IX-2535 (toliau – VSDĮ) 4 str. 3 dalimi, 8 str. 2 dalimi, 16 str. 2 dalimi, 1996-05-21 Sveikatos draudimo įstatymo Nr. I-1343 (2002-12-03 įstatymas Nr. IX-1219) (toliau – SDĮ) 17 str. 4 dalimi, 19 str. 2 dalimi, Pareiškėjui nurodė sumokėti 51778 Lt PVM, 23167 Lt PVM delspinigius, 10356 Lt PVM baudą, 20341 Lt GPM, 7527 Lt GPM delspinigius, 4068 Lt GPM baudą, 7325 Lt VSD įmokas, 3663 Lt VSD įmokų baudą, 5636 Lt PSD įmokas, 2474 Lt PSD įmokų delspinigius, 1127 Lt PSD įmokų baudą.

Inspekcija ginčijamu sprendimu Kauno AVMI sprendimą patvirtino. Inspekcija nurodo, kad mokesstinis ginčas vyksta dėl to, ar mokesčių administratorius pagrįstai Pareiškėjo mokesčius apskaičiavo, pripažinęs, kad Pareiškėjas įtraukė į buhalterinės apskaitos registrus ir

nepagrįstai atskaitė pirkimo PVM už prekes, kurios nebuvo skirtos PVM apmokestinamajai veiklai vykdyti. Prekių tiekimas (ar netiekimas) vyko į du nekilnojamojo turto objektus: Gyvenamojo namo (G g. 23B, G k., K. r.) statybai ir Pastato (S pr. 433, K.) remontui bei įrengimui.

Inspekcija nurodo, kad 1977 m. gegužės 17 d. priimta Šeštoji Tarybos direktyva dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (toliau – ir Šeštoji direktyva). Pagal vėliau Šeštąją direktyvą pakeitusios ir šiuo metu galiojančios 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – ir Direktyva 2006/112/EB) 168 straipsnio a) punktą, jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi turėti valstybėje narėje, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, teisę iš PVM, kurį sumokėti jam tenka prievolė, atskaityti mokėtiną ar sumokėtą PVM toje valstybėje narėje už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kurį jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo. Šią direktyvos nuostatą įgyvendina PVMĮ (2002-03-05 įstatymo Nr. IX-751 redakcija) 58 str. 1 dalies 1 punktas. Tiek E Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – Teisingumo teismas), tiek Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) savo praktikoje ne kartą yra konstatavęs, kad teisės į PVM atskaitą pagrindinė ir būtina sąlyga yra priežastinio ryšio buvimas tarp mokesčio mokėtojo įgyjamų prekių ar paslaugų ir vykdomo apmokestinamo pardavimo.

1. Dėl prekių tiekimo namo, esančio G g. 23B, G k., K. r., statybai. Pareiškėjo teigimu, gyvenimui name buvo ruošiasi nuo 2012 m. balandžio mėn. Pareiškėjas neginčija, jog nuo 2012-09-01 minėtas namas naudojamas šeimos poreikiams, kol pavyks jį parduoti, todėl, Pareiškėjo nuomone, neproporcinga visas į sąnaudas įtrauktas sumas, susijusias su namo statyba, pripažinti netinkamomis.

Nagrinėjamu atveju, kaip nurodo Inspekcija, nustatytos šios svarbios aplinkybės (Kauno AVMI sprendimo 18–20 psl., patikrinimo akto 4, 7, 8, 15 psl.):

1. Kauno r. savivaldybės taryba 2004-11-18 sprendimu Nr. 209 nusprendė rengti detaliuosius planus pagrindinei tikslinei žemės naudojimo paskirčiai keisti iš žemės ūkio į kitą, padalyti į sodybinius sklypus Pareiškėjui 7821 kv. m priklausantį žemės sklypą, esantį G k., A sen., K. r., ir perduoti jam detaliojo plano organizatoriaus teises bei pareigas.

2. Kauno r. savivaldybės administracija ir Pareiškėjas 2004-12-03 sutartimi Nr. S-512 nustatė, kad Kauno r. savivaldybės administracija perduoda planavimo organizatoriaus teises ir pareigas Pareiškėjui, kuris organizuoja sklypo G k., A sen., K. r., paskirties keitimo iš žemės ūkio į kitą (sodybinio užstatymo teritoriją) ir padalijimo iki 7 sklypų detaliojo plano rengimą.

3. Pareiškėjas nuo 2005-11-17 iki 2008-01-01 pardavė 5 žemės sklypus, esančius G g. 21, 21A, 23, 23A, 23C, aukščiau minėtame kaime, 2008-01-11 pardavė 1 žemės sklypą G g. 21B, t. y. vienintelis sklypas, esantis G g. 23B (toliau – ginčo sklypas), liko neparduotas (Nekilnojamojo turto registro (NTR) išrašai).

4. Kauno r. savivaldybės Urbanistikos skyrius išdavė Pareiškėjui 2006-07-12 statybos leidimą Nr. GN-431 (galioja iki 2016-07-12) statyti gyvenamąjį namą ginčo sklype (projekto parengimo metai – 2006 m.), t. y. vieninteliame padalintame sklype vyko gyvenamojo namo statybos (toliau – ginčo namas; Gyvenamasis namas).

5. Gyvenamojo namo statybos pradžios metai – 2006, statybos pabaigos metai – 2008, baigtumas – 100 proc. (Nekilnojamojo turto kadastro 2008-07-01 pagrindinio pastato duomenys).

6. Kauno apskrities viršininko 2006-12-22 įsakymu Nr. V-536 paskirta komisija 2009-01-23 pripažinimo tinkamu naudoti aktu pripažino, kad gyvenamasis namas su pagalbiniais statiniais yra tinkamas naudoti.

7. Pareiškėjas 2007-03-02 sudarė elektros energijos tiekimo (pardavimo)-vartojimo (pirkimo) sutartį Nr. 2007/302-153 dėl elektros energijos tiekimo į Gyvenamąjį namą. Laikotarpiu nuo 2008-01-07 iki 2012-12-31 suvartota 10649,95 kWh elektros energijos ir

sumokėti 4380,34 Lt. Elektros energija buvo naudojama kiekvieną mėnesį (AB „Lesto“ 2014-01-30 raštas Nr. 50220-679).

8. Pareiškėjo vardu ginčo adresu nuo 2007-12-18 sudaryta sutartis mišrių komunalinių atliekų tvarkymui, o 2012-06-01 sudaryta neterminuota sutartis paslaugų atliekų tvarkymui. Laikotarpiu nuo 2008-01-01 iki 2012-12-31 iš viso buvo apskaičiuoti 747,8 Lt mokesčiai už atliekų tvarkymą, Pareiškėjas sumokėjo 708,48 Lt (UAB „Kauno švara“ 2014-02-10 raštas Nr. (6.69)-1S-73).

9. Pareiškėjas sudarė sutartis dėl sklypo su Gyvenamuoju namu pardavimo (2008-08-01 preliminari (avansinė) nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartis, 2008-12-01 susitarimas, 2010-05-11 tarpininkavimo paslaugų sutartis Nr. 2010/05/11).

10. Pareiškėjas su 2011-08-26 prašymu kreipėsi į VĮ Registrų centrą įregistruoti Gyvenamąjį namą šeimos turtu, nes šeima nuolat gyvena šiame name. Turtas VĮ Registrų centre įregistruotas kaip šeimos turtas (Pareiškėjo 2011-08-26 prašymas, NTR išrašas).

11. Pareiškėjas nuo 2012-04-26 deklaruoja, kad jo, jo sutuoktinės ir nepilnamečių vaikų nuolatinė gyvenamoji vieta yra G g. 23B, G k., A sen., K. r. (K. rajono savivaldybės administracijos A seniūnijos 2012-04-26 pažymos Nr. (2012-219-PD)-151, (2012-219-PD)-152, 2012-04-26 pažyma apie šeimos sudėtį Nr. IP-77).

Inspekcijos teigimu, išdėstyti faktai, kaip tam tikra įvykių seka, patvirtina, jog Pareiškėjas siekė padalinti žemės sklypą į 7 mažesnius gyvenamųjų namų statybos sklypus ir pelningai parduoti. 6 sklypai buvo parduoti, tačiau 1 sklypas nebuvo parduotas, jame buvo pradėtos statybos. Vėliau Gyvenamasis namas tapo Pareiškėjo ir jo šeimos narių nuolatine gyvenamąja vieta. Pažymėtina, jog Pareiškėjas disponuoja ne vienu nekilnojamojo turto objektu (pavyzdžiui, žemės sklypai, esantys D. k., K. r.), todėl bankui nebuvo pagrindo siūlyti tik nekilnojamojo turto, esančio Gailutės g. 39, Kaune. Konstatuotina, kad sudarytos sutartys leidžia daryti prielaidą, jog ši nekilnojamoji turtą buvo ketinama parduoti, tačiau realiai jis nebuvo pardavinėjamas, o kuriamas šeimos asmeniniams poreikiams tenkinti. Šios sutartys labiau vertinamos kaip gynybinė mokesčių mokėtojo pozicija, nei siekis pagrįsti nekilnojamojo turto naudojimą ekonominėje veikloje. Pareiškėjas nepateikia pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad ėmėsi aktyvių veiksmų, siekdamas parduoti pastatytą nekilnojamoji turtą. Preliminari nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartis dar neleidžia tvirtinti, jog deklaruojamas tikslas ir realus tikslas gauti pinigines naudas iš parduodamo turto sutapo. Pažymėtina, kad duomenų, jog jis pardavinėjamas, nėra, šiuo metu naudojamas Pareiškėjo ir jo šeimos narių asmeniniams poreikiams tenkinti, todėl nėra nustatytas betarpiškas ryšys tarp įsigytų prekių ir PVM apmokestinamo pardavimo. Taigi, kaip nurodo Inspekcija, pripažintina, jog Gyvenamasis namas nebuvo skirtas naudoti PVM apmokestinamojoje veikloje ir nėra teisinio pagrindo Pareiškėjui suteikti teisę į PVM atskaitą.

2. Dėl prekių tiekimo pastato, esančio S pr. 433, K. (toliau – Pastatas, ginčo pastatas), remontui bei įrengimui. Pareiškėjo teigimu, jis vykdė remonto darbus Pastate, nes kaip nuomotojas privalėjo rūpintis pastato konstrukcijomis, apdaila, jis su bendraturčiu R. B. atliko darbus pagal Nuomininko poreikius, jiems finansuoti paėmė kreditą iš Danske Banko, pirkė prekes ir paslaugas iš UAB „T2“, UAB „K1“, P. D., C. M. ir kt., todėl mokesčių administratorius nepagrįstai išima iš sąnaudų dalį prekių ir paslaugų vertės.

Kaip nurodo Inspekcija, ginčo atveju nustatytos šios svarbios aplinkybės (Kauno AVMI sprendimo 20–22 psl., patikrinimo akto 4–7, 10, 11, 13–15 psl.):

1. 2008-04-18 nuomos sutartimi Nuomininkas iš R. B. ir Pareiškėjo išsinuomojo 1050 kv. m patalpas, esančias Pastate. Šia sutartimi iki 2009-02-01 Pareiškėjas ir R. B. įsipareigoja organizuoti ir atlikti patalpų oro kondicionavimo, elektros, šildymo (įskaitant šildymo katilą), vandentiekio, ventiliacijos ir inžinerinių sistemų ir kitos pastate ir patalpose įrengtos instaliacijos kapitalinio remonto darbus. Nuomotojas užtikrins tinkamą nurodytų darbų kokybę ir bus atsakingas už trūkumų pašalinimą, jeigu tokie atsiras dėl blogų remonto darbų, inžinerinių sistemų ar kitos instaliacijos renovacijos, įrengimo ir pajungimo darbų, patalpų apdailos darbų kokybės ar dėl panaudotų medžiagų blogos kokybės su sąlyga, kad normalus

nusidėvėjimas nėra laikomas trūkumu. Pagal 2008-11-01 patalpų perdavimo-priėmimo aktą Pareiškėjas ir R. B. perdavė, o Nuomininkas priėmė patalpas, esančias Pastate. Šalys patvirtino, kad patalpų bei mašinų stovėjimo aikštelės būklė atitinka nurodytą sutartyje, trūkumų nenustatyta. Nuomininko vyr. finansininkė V. T. nurodė, kad minėta nuomos sutartimi Pareiškėjas ir R. B. buvo įsipareigojęs savo sąskaita likviduoti patalpose ar jų vidaus (inžinerinėse) sistemose įvykusias avarijas ar gedimus ir atstatyti patalpų būklės pablogėjimą, todėl po 2008 m. lapkričio mėn. nuomotojai galėjo atlikti smulkius patalpų remonto darbus, tačiau naujų inžinerinių sistemų neįdiegė, senų nekeitė naujomis. Taip pat nurodė, kad Nuomininkas nesinaudojo jokia nuomotojui priklausančia buitine technika (dulkių siurbliu, šaldytuvu, elektrine virykle).

Nuomininkas 2011-10-31 patalpų perdavimo-priėmimo aktu perdavė, o Pareiškėjas priėmė patalpas, esančias Pastate. Patalpos bei mašinų stovėjimo aikštelės apžiūrėtos, būklė atitinka nurodytą sutartyje, trūkumų nenustatyta. Patalpų perdavimo aktu Nuomininkas Nuomotojui neatlygintinai perduoda, o Nuomotojas priima nuomos termino metu Nuomininko savo lėšomis atliktus patalpų pagerinimo darbus bei kitą turtą: kondicionavimo sistemą Villavent 2a; vėdinimo sistemą Villavent 3a; medinę spintą vėdinimo sistemai 2a; kanalinius oro drėkintuvus 1 ir 3a; kompiuterinius tinklus 1-3a; apsaugos sistemas 2-3a; šarvuotas duris 2a; priešgaisrines kopėčias. Taigi nurodytas konkretus turtas, todėl minėtų sistemų įrengimo ir priežiūros darbus atliko ne Pareiškėjas, o Nuomininkas (Kauno AVMI 2014-01-22 priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. FR1041-62, 2008-04-18 patalpų nuomos sutartis, 2008-11-01 patalpų perdavimo-priėmimo aktas).

2. UAB „T1“ 2012-01-10 iš R. B., V. B., Pareiškėjo ir D. A. nusipirko Pastatą, kiemo statinius, sklypą, esančius S pr. 433, K.. Minėtos įmonės direktorius D. M. nurodė, kad turto perėmimo metu buvo įrengta kondicionavimo-vėdinimo įranga, dušo kabina, tačiau ažuolinių grindų, viryklės, saulės kolektorių nebuvo. Vadinasi, Pareiškėjo nupirktos prekės nebuvo panaudotos Pastate. Pareiškėjas Pastatą pardavė 2012-01-10, o iš UAB Santechninė įranga“ atskirus apsaugos sistemos elementus, priešgaisrinės saugos bei šildymo sistemos detales įsigijo 2012-01-09, t. y. dieną prieš Pastato pardavimą. Duomenų, kad minėtos prekės būtų buvę sumontuotos pastate, nėra (Kauno AVMI 2014-02-17 operatyvaus patikrinimo pažyma Nr. FR1041-551, UAB „T1“ 2014-02-13 raštas Nr. 13/1).

R. B. aiškiai nurodė, jog nuosavybės teise priklausantį ginčo nekilnojamąjį turtą valdė kartu su bendraturčiu Pareiškėju po ½ Pastato dalies. Nuomos pajamas bendraturčiai gavo vienodas ir išlaidos, skirtos Pastato remontui, taip pat buvo vienodos. R. B. per rangovus ir fizinius asmenis, dirbančiais su verslo liudijimais, atliko patalpų remontą. R. B. 2009 m. įsigijo statybinių medžiagų bei fiziniai asmenys su verslo liudijimais atliko remonto darbus už 136389 Lt, 2010 m. – 74888 Lt, kai Pareiškėjas 2009 m. patyrė 219742 Lt išlaidas Pastato remontui ir 2010 m. – 158619 Lt. R. B. 2010-07-30 už stogo remontą sumokėjo 40000 Lt, 2010-09-15 – 12500 Lt. Taigi, bendraturčių patirtos išlaidos taip pat turėjo būti vienodos, tačiau Pareiškėjas pagal pateiktus pirminius dokumentus nurodo, kad išlaidų Pastato remontui patyrė ženkliai daugiau. Šiuo atveju konstatuotina, kad Pareiškėjas dalies įsigytų prekių ir medžiagų nepanaudojo Pastato remontui, tačiau jų pirkimo PVM atskaitė (Kauno AVMI 2014-02-21 operatyvaus patikrinimo pažyma Nr. FR1041-550, R. B. 2014-02-19 paaiškinimas).

4. Iš UAB „T2“ įsigytos šildymo sistemos medžiagos ir įrengimai įforminti 2009-12-30 PVM sąskaita faktūra Nr. 15089 40254 Lt sumai (PVM – 6986 Lt) bei automatinė vandens gerinimo sistema, dangčiai, dušo durys, maišytuvai, garų surinkėjų filtrai, ventiliatoriai, saulės kolektoriai įforminti 2009-06-26 PVM sąskaita faktūra Nr. 14060 36065,20 Lt sumai (PVM – 5758 Lt).

2008-06-10 tarp UAB „T2“ (Pardavėjas) ir Pareiškėjo (Pirkėjas) sudarytoje sutartyje Nr. 2008/06/10 nurodyta, kad Pardavėjas įsipareigoja pateikti prekes pagal Pirkėjo pateiktus užsakymus, Pirkėjas įsipareigoja priimti užsakytas prekes ir nustatyta tvarka atsiskaityti už jas. Pirkėjas apmoka Pardavėjui už patiektas prekes per 30 kalendorinių dienų nuo prekių

išrašymo datos. 2008-06-10 priede prie sutarties Nr. 2008/06/10 dėl konsignacijos nurodyta, kad Pardavėjas perduoda prekes Pirkėjui pagal prekių gabenimo važtaraščius ir priėmimo-perdavimo aktus, kuriuose nurodomas prekių pavadinimas, kiekis ir kaina, už kurią Pardavėjas perduoda prekes Pirkėjui. Prekės Pirkėjui konsignacijos pagrindais perduodamos ne ilgesniam kaip 30 kalendorinių dienų laikotarpiui. Jeigu Pirkėjas, pasibaigus konsignacijos terminui, per 5 dienas prekių Pardavėjui negrąžina ir Pardavėjas nesutinka konsignacijos termino pratęsti, Pirkėjui išrašoma pardavimo PVM sąskaitą faktūra mokėjimo terminais ir sąlygomis pagal Pirkėjo sutartį su Pardavėju, skaičiuojant nuo sąskaitos faktūros išrašymo dienos. Sutartis galioja iki 2008-12-31.

Ūkio subjektai apskaitą tvarko taip, kad apskaitos informacija būtų: 1) tinkama, objektyvi ir palyginama; 2) išsami ir naudinga vidaus ir išorės informacijos vartotojams (2001-11-06 Buhalterinės apskaitos įstatymo Nr. IX-574 (toliau – BAĮ; 2001-11-06 redakcija Nr. IX-574) 4 str. 1, 3 p.). Į apskaitą privaloma įtraukti visas ūkines operacijas ir ūkinius įvykius, susijusius su turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų dydžio arba struktūros pasikeitimu (BAĮ (2001-11-06 redakcija Nr. IX-574) 6 str. 2 d.).

Apmokestinamieji asmenys privalo tvarkyti apskaitą teisės aktų nustatyta tvarka ir tokiu būdu, kad iš jos duomenų būtų galima teisingai nustatyti šio asmens prievolės, susijusias su PVM (PVMĮ (2004-01-15 redakcija Nr. IX-1960) 78 str. 1 d.).

Taigi įstatymų leidėjas aiškiai nustatė, kad ūkio subjektas privalo tvarkyti apskaitą taip, kad jos duomenis vidaus ir išorės vartotojas galėtų išsamiai palyginti su kitais duomenimis, juos įvertinti ir padaryti objektyvias išvadas. Kitaip sakant, įstatymų leidėjas nustatė, jog apskaitos duomenų fiksavimas, sisteminimas ir saugojimas nėra savitiksliis dalykas – šių duomenų pagalba mokesčių administratorius, kaip išorės vartotojas, gali patikrinti, ar mokesčių mokėtojas laiku ir tiksliai vykdo mokestinę prievolę, esant pagrindui, tiksliai suformuoti minėtą prievolę, todėl mokesčių mokėtojas privalo tvarkyti apskaitą taip, kad mokesčių administratorius galėtų gauti visapusišką informaciją apie mokėtojo turto, įsipareigojimų pasikeitimus. Priešingu atveju mokesčių mokėtojas prisiima riziką, jog mokesčių administratorius mokestinę prievolę suformuos pagal turimus duomenis.

Pareiškėjas nepateikė iš UAB „T2“ įsigytų prekių panaudojimą patvirtinančių dokumentų, prekių gabenimo važtaraščių, priėmimo-perdavimo aktų, todėl nėra galimybės nustatyti, ar įsigytos prekės buvo panaudotos Pastate. Be to, minėtas įsigytas turtas nebuvo priskirtas ekonominei veiklai, t. y. jį nenurodytas Kauno AVMI 2011-01-28 pateiktame fizinio asmens pranešime apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai veiklai ir / arba kitai ekonominei veiklai (forma FR0457). Pastatas pagal sudarytą nuomos sutartį 2008-11-01 buvo perduotas Nuomininkui visiškai atlikus jo remontą, todėl 2009-06-26 ir 2009-12-30 Pareiškėjo įsigytos prekės negalėjo būti panaudotos Pastate, nes jų įsigijimo metu jau buvo baigti remonto darbai. Tai patvirtino Nuomininkas. 2009-12-30 išrašytoje PVM sąskaitoje faktūroje Nr. 15089 nedetalizuota, kokia šildymo sistema ir kokie įrenginiai įsigyti.

PVM sąskaita faktūra privalo būti išrašyta nedelsiant patiekus prekes ar suteikus paslaugas, tačiau teikiant ilgalaikes paslaugas (t. y. paslaugas, kurios teikiamos tam tikrą tęstinį laikotarpį (telekomunikacijų, nuomos ar kt.), taip pat ilgą laiką tiekiant elektros energiją, dujas, šilumos ir kitų rūšių energiją, PVM sąskaita faktūra gali būti išrašoma už visą per mėnesį suteiktų paslaugų arba patiektų prekių kiekį ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį buvo suteiktos paslaugos arba patiektos prekės, 10 dienos (PVMĮ (2009-12-03 redakcija Nr. XI-518) 79 str. 2 d.).

Šiuo atveju, pagal minėtas PVM sąskaitas faktūras įsigytų prekių panaudojimas 2008 m. rugpjūčio–lapkričio mėn. vykdytiems remonto darbams prieštarauja imperatyvioms PVMĮ nuostatoms, todėl Pareiškėjas nepagrindžia prekių, įsigytų iš UAB „T2“, panaudojimo PVM apmokestinamojoje ekonominėje veiklos.

5. Pagal UAB „K1“ 2009-03-31 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą Nr. 0136 buvo atlikta darbų už 26230,82 Lt (PVM – 4188,11 Lt), pagal 2010-09-08 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą

Nr. 0230 atlikta darbų už 21535,58 Lt (PVM – 3737,58 Lt). Prie šios PVM sąskaitos faktūros pridėtame Atliktų darbų akte aiškiai nurodyti atlikti Pastato remonto ir atstatymo darbai, iš jų – UAB „K1“ atliko esamos stogo šilumos izoliacijos demontavimo ir naujos paklojimo darbus bei sugadintų statybinių medžiagų išvežimą utilizuoti, todėl Pareiškėjo argumentas, kad statybinės medžiagos iš Pastato buvo vežamos į Gyvenamąjį namą, yra nepagrįstas.

6. Kita vertus, K. A. pagal panaudos sutartį nuo 2008-08-20 iki 2009-09-30 Pareiškėjui perdavė valdyti 111,77 kv. m sandėliavimo patalpas, esančias E pr. 72, K. m. Nuo 2012-03-01 iki 2013-02-28 pagal nuomos sutartį perdavė valdyti tris patalpas, kurių bendras plotas 57,87 kv. m, esančias E g. 134, Kauno m., ir nuo 2013-03-01 iki 2014-02-28 perduotos dvi patalpos, kurių bendras plotas 56,29 kv. m, esančias E g. 134, K. m., todėl tai papildomai patvirtina, kad Gyvenamasis namas nebuvo naudojamas kaip sandėlis (Kauno AVMI 2014-03-05 priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. FR1041-695, L. A. 2014-03-05 paaiškinimas).

7. 2010-07-01 sutartyje, sudarytoje tarp Pareiškėjo, R. B. ir P. D. (Pareiškėjo mamos K. A. vyras), nurodyta, kad Q. D. atliks skubų dalinį stogo remontą ir išorės mazgų remontą. Darbai atliekami „Užsakovų“ ir „Rangovų“ medžiagomis pagal susitarimą įvertinant atsiskaitymo kainą. Darbų atlikimo terminai 2010-07-01–2010-07-30. 2010-07-30 darbų atlikimo akte Nr. 1 nurodyta, kad 40000 Lt sudaro už darbus, panaudotas medžiagas ir įrankių nuomą.

2010-09-14 sutartyje, sudarytoje tarp Pareiškėjo, R. B. ir P. D., nurodyta, kad Q. D. atliks skubų dalinį stogo remontą, vietomis keičiant izoliacinę medžiagą, sumirkusią po audros padarinių, jos išvežimą utilizuoti, stelažų gamybą vidinės laiptinės darbams atlikti ir kt. Darbai atliekami „Užsakovų“ ir „Rangovų“ medžiagomis pagal susitarimą įvertinant atsiskaitymo kainą. Darbų atlikimo terminai 2010-09-15–2010-09-30. 2010-09-30 darbų atlikimo akte Nr. 2 nurodyta, kad 25000 Lt sudaro už darbus ir panaudotas medžiagas.

Kaip matyti, Q. D. Pastato atitinkamus remonto darbus atliko su savo medžiagomis, nuomodamasis įrengimus ir įrankius, sumirkusi izoliacinė medžiaga buvo vežama utilizuoti, todėl nebuvo vežamos jokios statybinės medžiagos bei sandėliuojamos Gyvenamajame name ir nebuvo jokio poreikio įsigyti automobiliui skirtų bagažinių, atramų.

8. C. M. 2008 m.–2010 m. Pareiškėjui atliko medžio darbus: laiptų, grindų, palangių remonto darbus ir visus užsakytus darbus atliko adresu: X g. 9, Y, Kauno r. Pagamintus gaminius (palanges, grindjuostes, medinius pastolius, kitus medžio gaminius) išsiveždavo užsakovas, todėl negali nurodyti, kokiu adresu buvo panaudoti pagaminti gaminiai. Įrankiai darbams atlikti buvo perkami iš savo lėšų, išrašytuose kvituose nurodytus remonto darbus atliko iš savo medžiagų ir žaliavų (Kauno AVMI 2014-01-22 priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. FR1041-63, C. M. 2014-01-22 paaiškinimas).

M. S. 2009–2012 m. vykdė veiklą įsigijęs verslo liudijimus. 2009 m. Pareiškėjui vykdė remonto darbus, t. y. lubų, sienų, koridoriaus, holo remontą. Minėtus darbus atliko adresu: S pr. 433, Kauno m. Už atliktus darbus Pareiškėjas atsiskaitė visiškai (Kauno AVMI 2014-01-23 priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. FR1041-65, M. S. 2014-01-23 paaiškinimas).

Taigi fiziniai asmenys atliko Pastato tam tikrus remonto darbus, šiems darbams atlikti naudojo savo lėšomis pirktas medžiagas ir įrankius, todėl dalis Pareiškėjo įsigytų prekių ir medžiagų negalėjo būti panaudotos Pastato remontui.

9. Kaip matyti iš ginčo medžiagos, dauguma prekių yra skirta asmeniniams poreikiams tenkinti ir skirtos naudoti buityje, t. y. dulkių siurblys, drabužių dėklas, kabykla, muilinė, laikiklis tualetiniam popieriui, dujinė viryklė, el. krosnelė, užuolaidos, karnizai, skalbimo priemonės, muilas, šluostės ir pan. (Pareiškėjo į PVM atskaitą įtrauktų dokumentų, kurie nebuvo naudojami PVM apmokestinamoje veikloje, sąrašai už 2009–2012 m.).

Inspekcija konstatuoja, kad nėra nustatytas betarpiškas ryšys tarp įsigytų prekių ir PVM apmokestinamo pardavimo, todėl pripažintina, jog minėtos prekės nebuvo skirtos

naudoti PVM apmokestinamojoje veikloje ir nėra teisinio pagrindo Pareiškėjui suteikti teisę į PVM atskaitą.

3. Dėl baudos dydžio. Kaip minėta, Pareiškėjui skirtos 20 proc. dydžio PVM, GPM ir PSD įmokų baudos ir 50 proc. dydžio VSD įmokų bauda.

Skiriant mokesčių mokėtojui baudą ir nenustačius jokių baudą didinančių ar mažinančių aplinkybių, turi būti skiriama 30 proc. priskaičiuotos trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda. Mokesčių administratorius privalo, vadovaudamasis protingumo ir teisingumo kriterijais, baudą mažinti ar didinti, atsižvelgdamas į tokias MAĮ nustatytas aplinkybes:

– padaryto pažeidimo pobūdį. Mokesčių administratorius kiekvienu atveju turi vertinti pažeidimo padarymo faktus, aplinkybes, priežastis, pažeidimu padarytą žalą biudžetui. Pažeidimo pobūdis priklauso ir nuo to, kaip mokesčių mokėtojas vykdo jam mokesčių teisės aktuose pavestas pareigas. Vertinant pažeidimo pobūdį baudą didinančiomis aplinkybėmis yra laikoma dėl mokesčių mokėtojo tyčinių veiksmų ar neveikimo padaryta didelė žala valstybės biudžetui. Didelė žala, padaryta valstybės biudžetui, yra tada, kai nesumokėto mokesčio dydis yra daugiau kaip 500 bazinių socialinių išmokų (anksčiau – MGL);

– mokesčių mokėtojo bendradarbiavimą su mokesčių administratoriumi. Vadovaujantis MAĮ nuostatomis, mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas su mokesčių administratoriumi apima: mokesčiniam patikrinimui atlikti reikalingų dokumentų, kompiuterinės apskaitos duomenų, paaiškinimų bei pastabų dėl tikrinamojo dalyko geranorišką teikimą ir pan. (Inspekcijos viršininko 2007-03-28 įsakymu Nr. VA-25 patvirtintos Baudų skyrimo ir delspinigių skaičiavimo metodikos 18, 18.1, (2014-10-15 redakcija Nr. VA-103) 18.1.5, 18.2 p.).

Lietuvos Respublikos Vyriausybė patvirtino bazinės socialinės išmokos dydį – 130 litų (2008-12-30 nutarimas Nr. 1366 „Dėl bazinės socialinės išmokos dydžio patvirtinimo“).

Inspekcija nurodo, kad teisės aktuose nustatyta, jog mokesčių administratorius skiria konkrečią baudą priklausomai nuo pažeidimo pobūdžio, mokesčio mokėtojo kaltės formos ir kitų reikšmingų aplinkybių, kurių pavyzdinis sąrašas yra pateikiamas, todėl atskaitos taškas yra 30 proc., nuo kurių vertinamos didinančios ar mažinančios baudos dydį aplinkybės. Įstatymų leidėjas yra nustatęs išimtį dėl VSD įmokų baudos skyrimo – ji skiriama 50 proc. nuo apskaičiuotos įmokos sumos.

Ginčo atveju nustatyta atsakomybę sunkinanti aplinkybė (Pareiškėjas padarė didelę žalą valstybės biudžetui, nes 85080 Lt (51778 Lt PVM + 20341 Lt GPM + 5636 Lt PSD įmokos + 7325 Lt VSD įmokos) nesumokėtų mokesčių suma viršija 65000 Lt (500 X 130 Lt), tačiau įvertintos švelninančios aplinkybės (Pareiškėjas geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, pateikė turimus dokumentus, teikė paaiškinimus, sutiko su 1004 Lt apskaičiuotu GPM) ir nuo papildomai apskaičiuotų PVM, GPM ir PSD įmokų skirtos artimos minimaliai 20 proc. dydžio baudos. Kauno AVMI įvertino ir sunkinančias, ir lengvinančias aplinkybes, todėl skyrė 20 proc. dydžio baudas. Kauno AVMI skyrė imperatyvią 50 proc. VSD įmokų baudą, todėl, kaip nurodo Inspekcija, ji neturi teisinio pagrindo spręsti minėtos baudos mažinimo klausimo.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutinka ir Mokesčinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo ginčijamą sprendimą panaikinti.

1. Dėl prekių tiekimo namo, esančio G g. 23B, G k., K. r., statybai. Pareiškėjas nesutinka, kad ginčo namas nebuvo skirtas naudoti PVM apmokestinamoje veikloje, tačiau sutinka su išvada, kad Pareiškėjas siekė padalinti žemės sklypą į 7 žemės sklypus ir pelningai juos parduoti.

Pirma, mokesčių administratorius nesivadovavo turinio prieš formą principu, t. y. nevertino turinio, o vertino tik formą ir tik pavienius *tam tikra seka* išdėstytus faktus. Pareiškėjas papildoma Inspekcijos sprendime šioje sprendimo dalyje nurodytus faktus, t. y. nurodo, kad iki ginčo sklypo įsigijimo įsigijo ir kitus nekilnojamojo turto objektus; 2005-12-21 įregistravo individualią veiklą: nekilnojamojo turto operacijos; 2006-01-25 įsiregistravo

PVM mokėtoju; 2008-02-11 antstolio protokolu konstatuotos tam tikros aplinkybės dėl Gyvenamojo namo būklės; 2008-07-01 įregistruoja individualią veiklą: nuosavo nekilnojamojo turto pirkimas ir pardavimas; 2008-07-21 įregistruoja individualią veiklą: nuosavo arba nekilnojamojo turto nuoma ir eksploatavimas; 2008-08-01 gautas 7240,50 Eur (25000 Lt) avansas; ekonominės krizės požymiai Lietuvoje prižinti nuo 2008 m. pabaigos (*Konstitucinio Teismo 2010-04-20 sprendimas, 2010-06-29 nutarimas, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012-11-06 nutartis civ. byloje Nr. 3K-P-311/2012*); 2011-05-17 parduoda žemės sklypus, esančius D. k., M. sen., Š. r.; 2011-08 bankui įkeičiamas Pareiškėjo turtas adresu: G. g. 39, K.; 2012-08-27 dukra priimama į darželį G.; 2012-09-01 Pareiškėjas nutraukia sutartis dėl komunalinių paslaugų adresu: G. g. 39, K.; 2012-09-01 adresu: G. g. 23B fiksuojamas vandens sunaudojimas (iki tol vandens sunaudojimas buvo lygus nuliui); 2013-12-23 Pareiškėjas deklaruoja savo veiklą adresu: G. g. 23B, G. k., K. r.

Nusprendamas, kad Gyvenamasis namas nebuvo skirtas naudoti PVM apmokestinamoje veikloje, mokesčių administratorius pažeidė MAĮ 10 straipsnį, Administracinių bylų teisenos įstatymo 57 str. 6 punktą.

Antra, nors gyvenamasis namas 2011-08-26 įregistruotas kaip šeimos turtas, tačiau, kaip nurodo Pareiškėjas, faktinė situacija buvo visiškai kitokia. Dar 2002-12-30 Pareiškėjo šeima įsigijo namą, esantį G. g. 39, K.. Ginčo žemės sklypas įsigytas tik 2004-04-27, o statybos pradėtos tik 2006 metais. Pareiškėjo šeimai statytis dar vieno namo nebuvo poreikio, nes šeima jau gyveno name.

Ginčo žemės sklypas liko neparduotas, todėl nuspręsta statyti namą ir parduoti ne žemės sklypą, o namą su žemės sklypu. Tokią situaciją lėmė tuo metu buvusios geros kreditavimo sąlygos. Kaip įrodymas buvo pateikta 2008-08-01 preliminari pirkimo-pardavimo sutartis dėl turto, esančio G. g. 23B, G. k., K. r., kurioje numatyta žemės sklypo ir nebaigtos statybos namo kaina 800000 Lt su PVM. Tai rodo, kad buvo siekiama šį turtą parduoti, o išskirtas PVM rodo, kad tai yra individualios veiklos pajamos. 2008 metais prasidėjusi pasaulinė ekonominė krizė, kuri Lietuvoje pripažinta tik 2009 metais, buvo objektyvi priežastis nutraukti preliminarį pirkimo-pradavimo sutartį.

Pareiškėjas atkreipia dėmesį, jog mokesčių administratorius, viena vertus, pripažįsta, kad *sudarytos sutartys leidžia daryti prielaidą, kad šį nekilnojamąjį turtą buvo ketinama parduoti*, tačiau vėliau daro išvadą, kad *realiai jis nebuvo pardavinėjamas, o kuriamas šeimos asmeniniams poreikiams tenkinti*. Mokesčių administratorius nepateikė motyvuotų argumentų (MAĮ 67 str. 1 d.), kodėl *realiai turtas nebuvo pardavinėjamas* arba, kodėl sutartys *labiau vertinamos kaip gynybinė pozicija*.

Pareiškėjas nurodo, kad įstatymai neįpareigoja rinktis tokį sandorio būdą, kuris būtų naudingiausias valstybės biudžetui. Pabrėžtina, kad tiek 2008-02-11 antstolio S. B. faktinių aplinkybių konstatavimo protokole, tiek minėtoje preliminarioje sutartyje užfiksuota, kad ginčo namas yra nebaigtos statybos. Be to, 2010-05-11 buvo sudaryta sutartis tarp UAB „Makota Real Estate“ ir Pareiškėjo dėl nebaigto statyti gyvenamojo namo su žemės sklypu pardavimo. Kadangi tikslas buvo namą parduoti, buvo organizuotas namo pridavimas valstybinei komisijai (2009-01-23). Kai pažymyje namo baigtumas fiksuotas 100 proc., o tai būtina sąlyga įregistruoti turtą registru centre, tuomet pardavimas yra pelningesnis. Pareiškėjo nuomone, įrašas registru centro pažymyje, jog namo baigtumas yra 100 proc., nereiškia, kad name padaryta viskas be išimties.

Pareiškėjas pažymi, kad PVM mokėtoju įsiregistravo 2006-01-25, tuo tarpu statybos leidimas išduotas tik po pusmečio. Vadinas, įsiregistravimas PVM mokėtoju buvo suplanuotas ekonominės veiklos priežastis, o ne spontaniškas veiksmas, siekiant patenkinti privačius poreikius.

Trečia, Pareiškėjo vardu nuo 2007-12-18 sudarytos sutartys mišrių atliekų tvarkymui su UAB „Kauno švara“ buvo reikalingos norint vykdyti statybas, o vėliau pripažinti statinį tinkamu naudoti. Be tokių sutarčių komisija nepasirašys ant akto. Inspekcijos nurodyta už atliekų išvežimą sumokėta 216,58 Eur (747,8 Lt) suma laikotarpiu nuo 2008-01-01 iki 2012-

12-31, per mėnesį sudaro 3,61 Eur (12,46 Lt), o tai reiškia standartinį mėnesinį įkainį ir niekaip nepatvirtina, kad Pareiškėjas namą naudojo šeimos poreikiams tenkinti. Inspekcija nurodo, kad nuo 2012-06-01 buvo sudaryta neterminuota sutartis atliekų vežimui. Vadinasi, iki 2012-06-01 buvo sudarytos terminuotos sutartys ir tai rodo, kad nebuvo jokių ketinimų namą naudoti kaip šeimos turtą.

Ketvirta, kaip įrodymą, kad neva namas buvo naudojamas šeimos poreikiams tenkinti, mokesčių administratorius nurodo argumentą, jog nuo 2008-01-07 iki 2012-12-29 Pareiškėjas sunaudojo 10649,95 kW elektros energijos ir sumokėjo 1268,63 Eur (4380,34 Lt). Tačiau neatsižvelgė į argumentus, kodėl ši išvada nelogiška. Pareiškėjas skunde pateikia apskaičiavimus, kad 10649,95 kW elektros energijos suvartojimas per 5 metus gali būti prilyginamas per dieną 8 valandas degančioms 7 lemputėms arba 2,5 lemputėms, degančioms visą parą. Taigi yra neįtikėtina, kad 6 asmenų šeima per 5 metus butyje per dieną naudotų elektros energijos prilyginamos tik 2,5 100 W lemputėms, neįvertinant tokių elementarių prietaisų kaip šaldytuvus, skalbimo mašina, virdulys ir t. t.

Be to, kaip nurodo Pareiškėjas, mokesčių administratorius žinojo, kad Pareiškėjo šeima turėjo namą (ir jame gyveno iki 2012-09 mėn.), esantį G. g. 39, K., tačiau nesidomėjo elektros energijos sąnaudomis pastarajame name, nedarė abiejų namų elektros energijos sunaudojimo palyginimo. Šiuo atveju mokesčių administratoriaus pateiktas bendras elektros energijos sunaudojimas per 5 metus nieko nepatvirtina, tik rodo mokesčių administratoriaus šališkumą.

Penkta, mokesčių administratoriui pateikti UAB „Kauno vandenys“ duomenys apie vandens suvartojimą tiek ginčo name (kuris skirtas verslo reikmėms), tiek name, esančiame Gailutės g. 39, už laikotarpį nuo 2008-01-01 iki 2012-12-31, iš kurių matyti, kad ginčo name vandens suvartota 0 kub. m ir vandens suvartojimas užfiksuotas tik nuo 2012-09 mėn. Tuo tarpu name Gailutės g. vandens suvartojimas už minėtą laikotarpį fiksuojamas kiekvieną mėnesį, o nuo 2012-09 mėn. vandens suvartojimas lygus 0 kub. m. Šie duomenys paneigia mokesčių administratoriaus išvadas dėl ginčo namo naudojimo privatiems šeimos poreikiams.

Šešta, Pareiškėjo nuomone, faktas, kad 2011-08-26 ginčo namas VĮ Registrų centre įregistruotas kaip šeimos turtas, nepagrindžia fakto, jog nuo pat statybos pradžios jis buvo skirtas ne ekonominei veiklai.

Tuo metu, kaip nurodo Pareiškėjas, jis su R. B. dalyvavo viešajame konkurse, siekdami pasirašyti ilgalaikę nuomos sutartį su Migracijos tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos dėl pastato, esančio S pr. 433, K. Tam tikslui reikėjo nuimti įkeitimus nuo šio pastato ir bankas sutiko nuimti apribojimus su sąlyga, kad bus pasiūlytas kitas banko sąlygas atitinkantis turtas. Tuo metu tokias sąlygas atitiko tik namas, esantis G. g. 39, K., o nebaigtas statyti ginčo namas (G g. 23B, G k., K. r.) ir kiti Pareiškėjo turimi nekilnojamojo turto objektai tokių sąlygų neatitiko. Pagal Vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo 4 str. 5–6 punktus aktai, ribojantys ar kitaip varžantys įstatymu nustatytas vaiko asmenines, turtines, kitas teises ir laisves, pripažįstami negaliojančiais, todėl, pasak Pareiškėjo, įkeičiant bankui nekilnojamąjį turtą, esantį G. g. 39, Kaune, reikėjo vaikus priregistruoti kitu adresu. Būtent todėl ir buvo pasirinktas ginčo namas, nors faktiškai šeima gyveno tik name, esančiame G. g. 39, K.

Mokesčių administratorius ignoravo nurodytas aplinkybes ir vadovavosi formos išraiška. Priešingu atveju turėtų kilti klausimas, kodėl gyvenamoji vieta Pareiškėjo šeimos deklaruojama ginčo adresu (G g. 23B, G k., K. r.) tik 2012 metais, t. y. praėjus 1 metams po prašymo pripažinti jį šeimos turtu.

Septinta, faktinė Pareiškėjo šeimos apsigyvenimo ginčo adresu data turi būti laikoma 2012-09-01, kai Pareiškėjas nutraukė komunalinių paslaugų sutartis adresu: G. g. 39, Kaunas, t. y. pirminėje gyvenamojoje vietoje. Iki tol ginčo namas buvo naudojamas išimtinai ekonominei veiklai vykdyti. Sprendimas apsigyventi ginčo adresu (G g. 23B, G k., K. r.) priimtas tik dėl nukritusių namų kainų (lyginant su statybos kaštais), neradus jam pirkėjo.

Aštunta, vadovaujantis PVMĮ 2 str. 8 dalies, 3 straipsnio ir 6 str. 1 dalies nuostatomis, įvertinus aukščiau nurodytas faktines aplinkybes, visa nekilnojamojo turto pirkimų ir pardavimų istorija, Pareiškėjo įregistruotos individualios veiklos, veikla UAB „Nuosavybės vertė“ nuo 2002-07-24 iki 2011-11-09 neabejotinai pagrindžia, jog Pareiškėjas nuo 2002 metų užsiima veikla, susijusia su nekilnojamojo turto pirkimu, pardavimu, nuoma, t. y. vykdo ekonominę veiklą. Pareiškėjas nurodo, kad jo vykdyta veikla nebuvo atsitiktinė, vykdant ją buvo siekiama gauti pajamų, nuo 2001 iki 2012 metų Pareiškėjo vardu buvo registruotas net 21 sandoris, susijęs su žemės sklypų bei pastatų pirkimo-pardavimu. Pareiškėjo šeimos išlaikymas reikalauja didesnių pajamų, nes šeima yra didelė, auginamos keturios dukros, todėl šeimos galva (Pareiškėjas) be darbo UAB „NV“ vykdė ir individualią veiklą, kurios tikslas – uždirbti pajamas. Pajamos iš individualios veiklos sudarė didžiąją Pareiškėjo pajamų dalį, o už parduotą turtą buvo išrašytos PVM sąskaitos faktūros, kuriose išskirtas PVM buvo deklaruotas ir sumokėtas. Tokiu būdu Pareiškėjas pripažino, kad minėtos turto pardavimo pajamos yra individualios veiklos pajamos.

Devinta, šiuo atveju priežastinis ryšys tarp įsigytų prekių tiekimui ginčo namui ir vykdomo namo pardavimo yra akivaizdus (*sudarytos preliminarios sutartys, tarpininkavimo sutartys, Pareiškėjas yra verslininkas, užsiimantis nekilnojamojo turto prekyba ir t. t.*).

2. Dėl prekių tiekimo pastato, esančio S pr. 433, K. (Pastatas, ginčo pastatas), remontui bei įrengimui. Mokesčių administratorius nepagrįstai nurodė, kad nėra nustatytas betarpiškas ryšys tarp įsigytų prekių ir PVM apmokestinamojo pardavimo, todėl pripažintina, kad prekės nebuvo skirtos naudoti PVM apmokestinamojoje veikloje.

Pirma, iki 2012-09-01 ginčo namas (G g. 23B, G k., K. r.) išimtinai buvo naudojamas ekonominei veiklai, todėl mokesčių administratoriaus pateikti argumentai dėl medžiagų (prekių) naudojimo ne Pastate, o ginčo name, yra niekiniai, nes tiek namas, tiek Pastatas buvo Pareiškėjo ekonominės veiklos objektai.

Antra, pagal 2008-04-18 patalpų nuomos sutartį Pareiškėjas įsipareigojo organizuoti ir atlikti patalpų kondicionavimo, elektros, šildymo (įskaitant šildymo katilą), vandentiekio, ventiliacijos ir inžinerinių sistemų ir kitos Pastate įrengtos instaliacijos kapitalinio remonto darbus. Sutartyje numatyta, kad Pareiškėjas (nuomotojas) užtikrins tinkamą nurodytų darbų kokybę ir bus atsakingas už trūkumų pašalinimą, jeigu tokie atsiras dėl blogų remonto darbų kokybės ar dėl panaudotų medžiagų blogos kokybės, su sąlyga, kad normalus nusidėvėjimas nėra laikomas trūkumu. Taigi Pareiškėjas turėjo pareigą (tą ir darė) rūpintis Pastato konstrukcijomis, apdaila, inžinerinėmis sistemomis. Šiuo atveju vertinant UAB „I1“ atstovų parodymus, akcentuotina, kad 2009-04 pasikeitė UAB „I1“ vadovas, kas lėmė, jog daugumos iki tol nuomotojo atliktų veiksmų (susitarimų) jis natūraliai nežino ir negali žinoti, nes jis tiesiog perėmė tokias patalpas.

Trečia, mokesčių administratorius nepagrįstai nurodė, kad Pareiškėjo nupirktos prekės – ažuolinės grindys, viryklė, saulės kolektoriai nebuvo panaudoti ginčo Pastate.

Mokesčiui administratoriui buvo pateiktas UAB „Santechninė įranga“ defektinis aktas dėl įrangos būklės (2010-08-10), kuriame nurodyta, kad <...> *Ant pastato stogo sumontuotų saulės kolektorių plokštės mechaniškai pažeistos.* <...> *...konstatuojame: 1. Esamus saulės kolektorius demontuoti, pakeisti naujais<...>.* Ši išvada patvirtinta dviem parašais, t. y. UAB „Santechninė įranga“ direktoriaus ir gamybos vadovo. Taigi abejonių, kad ant Pastato stogo sumontuoti saulės kolektoriai, negali būti.

Pastate buvo įrengta virtuvėlės patalpa, todėl buvo įsigyta ir viryklė. Mokesčių administratorius akte nurodo, kad su UAB „T1“ atstovu apžiūrėjus Pastatą (2014 m.) nustatyta, jog <...> *įrengtos betoninės grindys, kurios atskirose patalpose užklotos linoleumu arba kilimine danga.* <...> *įrengti mediniai ir betoniniai laiptai <...>.* Vadinasi, mokesčių administratorius nesigilino, kas yra po linoleumu arba kilimine danga.

Ketvirta, UAB „T1“ iš Pareiškėjo ir R. B. 2012-01-10 įsigijo Pastatą. Pareiškėjas prieš parduodamas ginčo pastatą, inicijavo tam tikrą apsaugos, priešgaisrinės sistemos elementų bei šildymo detalių pakeitimą, sąskaitą išrašant 2012-01-09. Tokie veiksmai, pasak Pareiškėjo,

visiškai pagrįsti. Tam tikrų atskirų elementų keitimas apsaugos ir priešgaisrinėje sistemoje yra neimlus darbo laikui, nes nereikia vedžioti iš naujo visos sistemos instaliacijos, o pakeičiami tik atskiri elementai, tokie darbai atliekami per pusdienį.

Penkta, mokesčių administratorius, įvertinęs Pareiškėjo ir jo bendraturčio dalis valdant Pastatą, nusprendė kad jei kiekvienas valdo po 1/2 Pastato, tai ir įnašai į Pastato remontą (išlaikymą) turi būti identiški.

Pareiškėjas paaiškina, kad tarp bendraturčių tokios nuostatos nebuvo. Pagal žodinį susitarimą kiekvienas bendraturtis savo nuožiūra skirdavo investicijas, tačiau ne mažesnes, nei kitas bendraturtis. Pareiškėjo nuomone, aplinkybė, kad jis investavo daugiau, reiškia tik vieną – R. B. galimai nepagrindė savo dalies. Tačiau ši aplinkybė nepaneigia galimybės asmenims bendrai vykdyti tolimesnę jungtinę veiklą ir dalintis tos veiklos rezultatu. Pareiškėjo nuomone, jis nusižengė tik dėl to, kad leido ½ parduoto turto vertės pasiimti R. B., t. y. nesikreipė į teismą dėl faktinės turto dalies nustatymo.

Taip pat nepagrįsti Inspekcijos argumentai, kad jei bendrasavininkių patirtos išlaidos turėjo būti vienodos, tai dalies (tik neaišku, ar santykinės dalies, ar konkrečių medžiagų) Pareiškėjas nepanaudojo Pastato remontui. Kyla klausimas, kaip Inspekcija nusprendė, kurios išlaidos (medžiagos) buvo panaudotos Pastato remontui?

Taigi mokesčių administratoriaus apskaičiuotas skirtumas tarp R. B. ir Pareiškėjo investicijų į Pastatą bei jų išėmimas iš sąnaudų yra nepagrįstas jokiais objektyviais įrodymais.

Šešta, UAB „T2“ ir Pareiškėjas konsignacijos sutarties pagrindais 2008-06-10 buvo sutarę dėl prekių tiekimo. Mokesčių administratorius nepagrįstai laiko nelogiškomis aplinkybėmis, jog sąskaitos už prekes buvo išrašytos praėjus metams nuo jų sumontavimo objekte, nes sutartyje buvo numatyta, kad prekės pirkėjui perduodamos konsignacijos pagrindais ne ilgesniam, nei 30 kalendorinių dienų terminui (priedo 3 dalies 1 punktas).

Pareiškėjas pažymi, kad to paties priedo 3 dalies 2 punktas numato, jog pasibaigus konsignacijos terminui pirkėjas grąžina prekes „*arba sutarties šalys abipusiu susitarimu pratęsia konsignacijos terminą*“. Kas ir buvo padaryta. Tai patvirtina ir aplinkybė, kad UAB „T2“ nėra pareiškusi jokių pretenzijų Pareiškėjui. Kita vertus, mokesčių administratorius neapklausė UAB „T2“ atstovų. Be to, mokesčių administratorius neteisingai nurodo, kad sutartis galiojo iki 2008-12-31. 2008-06-10 sutarties 5.3 punkte numatyta, kad „*sutartis įsigalioja nuo jos pasirašymo ir galioja iki 2008-12-31, o atsiskaitymuose – iki visiško atsiskaitymo tarp šalių. Sutartis automatiškai pratęsiama, jei nei viena iš šalių 30 d. prieš sutarties termino pabaigimą raštu nepranešė apie sutarties nutraukimą*“. Taigi Inspekcijos argumentai dėl sutarties negaliojimo sąskaitų išrašymo metu yra nepagrįsti ir klaidinantys.

Septinta, mokesčių administratorius labai formaliai vertino UAB „K1“ atliktų darbų aktą. Vien todėl, kad UAB „K1“ atliktų darbų akte nurodyta, jog buvo atliekamas sugadintų statybinių medžiagų išvežimas utilizavimui, mokesčių administratorius Pareiškėjo argumentą, kad statybinės medžiagos iš Pastato buvo vežamos į gyvenamąjį namą, laikė nepagrįstu.

Pareiškėjas paaiškina, kad neturi elgtis pagal standartus ir samdyti transporto sušlapusiai šilumos izoliacijai, kitoms prekėms pervežti. Pareiškėjas nurodo, kad pasirinko kitą transportavimo būdą, t. y. naudojo stogo bagažinę su skersiniais, nes tai padeda sutaupyti. Kita vertus, pastaba, jog UAB „K1“ sąmatoje numatyta eilutė „medžiagų utilizavimas“ yra klaidinanti. UAB „K1“ pateiktoje 2010-08-12 lokalinėje sąmatoje nurodyta, kad vienas iš numatomų darbų yra „statybinių šiukšlių išvežimas“. Kaip nurodo Pareiškėjas, statybines šiukšles reikia išvežti, tačiau tai nepagrindžia mokesčių administratoriaus spėlionių, kad ne jis (Pareiškėjas) išvežė sušlapusią šilumos izoliaciją (ją išdžiovinus, galima pakartotinai panaudoti). Be to, mokesčių administratorius nevertino, kiek (koks kiekis) senos šilumos izoliacijos buvo demontuota.

Aštunta, mokesčių administratoriaus išvada, kad gyvenamasis namas nebuvo naudojamas kaip sandėlis, nes K. A. Pareiškėjui pagal panaudos sutartį perdavė naudotis kitas įvairias patalpas Kauno mieste, yra nelogiška. Viena vertus, mokesčių administratorius neanalizavo, kas buvo sandėliuojama kitose patalpose. Antra vertus, 2008-08-01 Pareiškėjas

sudarė preliminarią sutartį dėl sklypo su ginčo namu pardavimo ir gavo avansą, o 2008-08-20 panaudos sutartimi perėmė patalpas, esančias E pr. 72, Kaune, kad galėtų parduodamą ginčo namą atlaisvinti nuo sandėliuojamų medžiagų.

Devinta, pažymėtina, kad visi C. M. pagaminti gaminiai buvo sumontuoti Pastate. Aplinkybė, kad gamintojo buveinė yra Garliavoje, negali būti objektyvi kliūtis sumontuoti gaminius Kauno mieste ir tuo labiau negali patvirtinti, kad gaminiai buvo sumontuoti ginčo gyvenamajame name (G g. 23B, G k., K. r.).

Dešimta, mokesčių administratorius nurodė, kad dauguma įsigytų prekių yra skirta asmeniniams poreikiams tenkinti ar naudoti buityje (*dulkių siurblys, drabužių dėklas, kabykla, muilinė, laikiklis tualetiniam popieriui, viryklė, el. krosnelė, užuolaidos, karnizai, skalbimo priemonės, muilas, šluostės ir pan.*). Pareiškėjas paaiškina, kad šios prekės gali būti naudojamos ir negyvenamosiose patalpose, nes jose yra sanitariniai mazgai (*tualetinis popierius, laikikliai, šluostės, muilas, muilinės*), grindys išklotos kilimine danga (*dulkių siurblys*).

Vienuolikta, teisės į PVM atskaitą pagrindinė ir būtina sąlyga yra priežastinio ryšio buvimas tarp įsigyjamų prekių ar paslaugų ir vykdomo apmokestinamo pardavimo. Pareiškėjas mano, kad Komisija neturi pagrindo netikėti nuosekliais ir logiškais jo paaiškinimais. Inspekcijos sprendimas turi būti panaikintas kaip nepagrįstas.

3. Dėl baudos dydžio. Pareiškėjo nuomone, mokesčių administratorius turėjo pagrindą skirti mažesnę nei 20 proc. dydžio baudą, nes jis (Pareiškėjas) bendradarbiavo – pateikė paaiškinimus, kurie padėjo išsiaiškinti nepagrįstai sudubliuotas sąskaitas; paaiškino daugumą aplinkybių; pripažino per klaidą nesumokėtus mokesčius; veikloje nebuvo piktybiškų veiksmų; Pareiškėjas yra fizinis asmuo ir siūlo susitarti taikiai. Mokesčių administratoriaus nurodyta sunkinanti aplinkybė – didelė žala biudžetui, bus atlyginta, jei ji bus pripažinta, be to, tam yra nustatyti delspinigiai.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje kilo dėl mokesčių administratoriaus Pareiškėjui apskaičiuotų mokesčių ir su jais susijusių sumų, konstatavus, kad Pareiškėjas įtraukė į apskaitos registrus ir nepagrįstai atskaitė pirkimo PVM už prekes, kurios nebuvo skirtos PVM apmokestinamajai veiklai vykdyti.

Mokesčių administratorius, atlikęs Pareiškėjo mokestinį patikrinimą už laikotarpį nuo 2008-01-01 iki 2012-12-31, nustatė, kad nors Pareiškėjas į PVM atskaitą įtraukė ir deklaravo įsigytų prekių, skirtų Gyvenamojo namo (G g. 23B, G k., K. r.) statybai ir Pastato (S pr. 433, K.) remontui bei įrengimui, pirkimo PVM, tačiau faktiškai nurodytos prekės buvo skirtos Pareiškėjo ir jo šeimos narių privatiems poreikiams tenkinti, t. y. prekės nebuvo skirtos PVM apmokestinamajai veiklai vykdyti. Įvertinęs nurodytas aplinkybes, jog Gyvenamasis namas nebuvo skirtas naudoti PVM apmokestinamojoje veikloje ir dalis Pareiškėjo įsigytų prekių ir medžiagų negalėjo būti panaudotos Pastato remontui, mokesčių administratorius konstatavo, kad nėra nustatytas betarpiškas ryšys tarp Pareiškėjo įsigytų prekių ir PVM apmokestinamo pardavimo, todėl pripažino, jog nėra teisinio pagrindo Pareiškėjui šioje dalyje suteikti teisę į PVM atskaitą. Tuo tarpu Pareiškėjas nesutinka su tokia mokesčių administratoriaus išvada ir teigia, kad tiek Gyvenamasis namas, tiek Pastatas buvo Pareiškėjo ekonominės veiklos objektai, ginčo namas PVM apmokestinamojoje veikloje buvo naudojamas iki 2012-09-01 ir Pareiškėjo nupirktos prekės buvo panaudotos ginčo Pastate.

Taigi ginčas šioje mokestinėje byloje kilo dėl faktinių aplinkybių vertinimo, t. y., ar Pareiškėjo pateikti įrodymai patvirtina, jog Gyvenamasis namas buvo skirtas naudoti PVM apmokestinamojoje veikloje ir dalis Pareiškėjo nupirktų prekių buvo panaudotos ginčo Pastato remontui.

Nagrinėjamu laikotarpiu galiojusio PVMĮ 58 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyta, kad PVM mokėtojas turi teisę įtraukti į PVM atskaitą pirkimo ir (arba) importo PVM už įsigytas ir (arba) importuotas prekes ir (arba) paslaugas, jeigu šios prekės ir (arba) paslaugos

skirtos naudoti PVM apmokestinamam prekių tiekimui ir (arba) paslaugų teikimui. Tai, kad teisė atskaityti PVM apmokestinamajam asmeniui suteikiama tik tuo atveju, jei įgytas prekes ir / ar paslaugas asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, nurodyta ir Direktyvos Nr. 2006/112/EB 168 straipsnyje.

Pažymėtina, jog PVMĮ nuostatos yra priimtose, be kita ko, įgyvendinant Šeštąją direktyvą, todėl nagrinėjamu atveju aiškinant tiek nacionalines, tiek E Sąjungos teisės nuostatas, tampa aktuali Teisingumo Teismo (toliau – ir ESTT) praktika. Aiškindamas šias nuostatas nagrinėjamoje byloje svarbiu aspektu, t. y. dėl ryšio tarp įsigytų prekių ir (ar) paslaugų ir jų panaudojimo ekonominei veiklai kaip esminės teisės į PVM atskaitą sąlygos, ESTT ne kartą yra pabrėžęs, jog tam, kad apmokestinamajam asmeniui būtų pripažinta teisė į PVM atskaitą ir nustatyta tokios teisės apimtis, iš principo yra būtinas tiesioginio ir betarpiško ryšio egzistavimas tarp konkretaus pirkimo sandorio ir vieno arba kelių konkrečių pardavimo sandorių, suteikiančių teisę į atskaitą (2000-06-08 sprendimas *Midland Bank* byloje C-98/98 (24 p.), 2001-02-22 sprendimas *Abbey National* byloje C-408/98 (26 p.), 2005-03-03 sprendimas *Fini H* byloje C-32/03 (26 p.). Teisė atskaityti prekių ar paslaugų pirkimo PVM atsiranda su sąlyga, kad jų įsigijimo išlaidos buvo įtrauktos į apmokestinamųjų pardavimo sandorių, kurie suteikia teisę į atskaitymą, kainą (minėti sprendimai *Midland Bank* (30 p.) ir *Abbey National* (28 p.), taip pat 2001-09-27 sprendimas *Cipo Participations* byloje C-16/00 (31 p.), 2007-02-08 sprendimas *Investrand BV* byloje C-435/05 (23 p.).

1. Dėl prekių tiekimo namo, esančio G g. 23B, G k., K. r., statybai. Iš bylos medžiagos matyti, kad Kauno r. savivaldybės tarybos 2004-11-18 sprendimu Nr. 209 Pareiškėjui 7821 kv. m priklausantis žemės sklypas, esantis G k., A sen., K. r., padalintas į 7 sklypus, paskirtis pakeista iš žemės ūkio į kitą. Pareiškėjas nuo 2005-11-17 iki 2008-01-01 pardavė 5 žemės sklypus aukščiau minėtame kaime, 2008-01-11 pardavė 1 žemės sklypą. Vienintelis ginčo sklypas (G g. 23B) liko neparduotas ir Pareiškėjas šiame sklype 2006 metais pradėjo statyti Gyvenamąjį namą (statybos leidimas išduotas 2006-07-12). Šiuo aspektu pažymėtina, kad Pareiškėjas nuo 2005-12-21 vykdė individualią veiklą, susijusią su nekilnojamojo turto pirkimu, pardavimu, nuoma ir eksploatavimu, nuo 2006-01-25 įsiregistravo PVM mokėtoju, tikrintinu laikotarpiu nuo 2008-01-01 iki 2012-12-31 Pareiškėjo individualios veiklos pajamas sudarė pajamos už patalpų, reklaminio stendo nuomą, žemės sklypų pardavimo pajamos ir konsultavimo paslaugų pajamos.

Įvertinus byloje esančią medžiagą, tiek mokesčių administratoriaus, tiek Pareiškėjo argumentus šioje dalyje konstatuotina, kad Pareiškėjas neįrodė, jog Gyvenamasis namas buvo Pareiškėjo ekonominės veiklos objektas, t. y. buvo skirtas naudoti PVM apmokestinamojoje veikloje. Visų pirma, Pareiškėjas nepateikė ir byloje nėra jokių objektyvių įrodymų, kad ginčo sklypą (G g. 23B) iki 2006 metų (*iki Gyvenamojo namo statybos pradžios*) apskritai buvo ketinama parduoti, nors Pareiškėjas ir nurodė, kad jis siekė visus aukščiau minėtus 7 sklypus pelningai parduoti. Antra, Pareiškėjo teigimu, nepavykus ginčo sklypo parduoti, jis nusprendė jame statyti namą ir parduoti sklypą su gyvenamuoju namu. Tačiau ši Pareiškėjo nurodyta aplinkybė dėl ginčo sklypo nepardavimo ir dėl to sprendimo statyti gyvenamąjį namą priėmimo yra abejotina ir sunkiai paaiškinama. Pareiškėjas užsiėmė nekilnojamojo turto pirkimu ir pardavimu ir nebuvo įregistravęs statybų veiklos. Visuotinai žinoma ir neįrodinėtina, jog 2006–2008 metais buvo didžiausios nekilnojamojo turto kainos, itin palankios sąlygos nekilnojamojo turto paskolų rinkoje ir trumpas sandorio sudarymo laikotarpis (*dėl visuotinai žinomų ir neįrodinėtų aplinkybių tuo metu susiklosčiusių nekilnojamojo turto srityje žr., pavyzdžiui, LVAT 2011-01-03 sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-1632/2010*). Be to, visus kitus 6 žemės sklypus Pareiškėjas nurodytu laikotarpiu sėkmingai pardavė. Taip pat pažymėtina, kad paties Pareiškėjo veiksmai liudija, jog jo ketinimai ginčo sklypo atžvilgiu buvo kitokie, nei likusių 6 žemės sklypų atžvilgiu. Tuo metu, kai 6 žemės sklypai buvo pardavinėjami (2005-11-17–2008-01-11), Pareiškėjas kreipėsi ir 2006-07-12 jam buvo išduotas leidimas ginčo sklype vykdyti statybas. Komisijos nuomone, paminėtos aplinkybės, nesant jokių ketinimų parduoti ginčo žemės sklypą patvirtinančių

įrodymų, kaip tik sudaro pakankamą pagrindą išvadai, kad nuo pat minėto 7821 kv. m žemės sklypo, esančio G k., padalijimo į 7 sklypus ir šių sklypų paskirties pakeitimo, Pareiškėjas vieno sklypo net neketino naudoti ekonominei veiklai vykdyti, o nusprendė naudoti savo šeimos asmeniniams poreikiams tenkinti, t. y. pasistatyti sau (šeimai) gyvenamąjį namą, kas ir buvo padaryta – 2006-07-12 išduotas statybos leidimas, 2009-01-23 aktu gyvenamasis namas su pagalbiniais statiniais pripažintas tinkamas naudoti, Pareiškėjas 2007-03-02 sudarė sutartį dėl elektros energijos tiekimo į Gyvenamąjį namą, Pareiškėjo vardu ginčo adresu nuo 2007-12-18 sudaryta sutartis mišrių komunalinių atliekų tvarkymui, 2012-06-01 sudaryta neterminuota sutartis paslaugų atliekų tvarkymui ir tikrintinu laikotarpiu Pareiškėjas mokėjo už elektros tiekimą ir atliekų tvarkymą, 2011-08-26 Gyvenamasis namas įregistruotas šeimos turtu, nuo 2012-04-26 Gyvenamasis namas tapo Pareiškėjo ir jo šeimos narių nuolatine gyvenamąja vieta.

Pareiškėjo teigimu, Gyvenamasis namas tik nuo 2012 metų rudens pradėtas naudoti šeimos poreikiams tenkinti, o iki to laikotarpio tiek sklypas, tiek ginčo namas buvo naudojamas PVM apmokestinamoje veikloje ir tai patvirtina jo pateikti įrodymai – 2007-06-04 susitarimas dėl avanso, 2010-05-11 tarpininkavimo sutartis su UAB „Makota Real Estate“ ir 2008-08-01 preliminari / avansinė / nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartis.

Visų pirma, dėl Pareiškėjo nurodytų aplinkybių, akcentuotina, kad pats Pareiškėjas VĮ Registrų centro Kauno filialui pateiktame 2011-08-26 prašyme nurodė, jog šeima nuolatinei gyvena ginčo adresu (G g. 23B, G k. K. r.) ir prašė šį turtą įregistruoti kaip šeimos turtą, kas ir buvo padaryta. Jau vien ši aplinkybė paneigia Pareiškėjo teiginius, kad Gyvenamasis namas tik nuo 2012 metų rudens naudojamas šeimos poreikiams tenkinti. Antra, Pareiškėjo tik Komisijai pateiktas 2007-06-04 susitarimas dėl avanso (5000 Lt), kuriuo L. D. buvo pasižadėjęs pirkti ginčo žemės sklypą ir iki 2007-07-04 pasirašyti šio turto pirkimo-pardavimo sutartį ir kuris (susitarimas) neva buvo nutrauktas K. D. negavus kredito ginčo žemės sklypo įsigijimui (*nors pats Pareiškėjas skunde Komisijai nurodė tuo laikotarpiu buvus labai palankias būsto įsigijimo kreditavimo sąlygas ir Komisija su šiais teiginiais visiškai sutinka*), atsižvelgus, jau minėta, į neįrodinėtinas aplinkybes, tuo metu susiklosčiusias nekilnojamojo turto srityje, nepatvirtina Pareiškėjo deklaruojamo tikslo – realiai parduoti ginčo žemės sklypą (*jokių įrodymų apie kitus potencialius pirkėjus nepateikta*).

Taip pat nagrinėjamos bylos aspektu ne pati pateikta tarpininkavimo sutartis, 2010-05-11 Pareiškėjo (Klientas) sudaryta su UAB „Makota Real Estate“ (Vykdytojas) dėl ginčo gyvenamojo namo su žemės sklypu pardavimo, o duomenys, patvirtinantys šios sutarties sudarymo realumą, galėtų turėti įtakos vertinant, ar Pareiškėjas realiai Gyvenamąjį namą ketino parduoti, t. y., ar Gyvenamasis namas buvo Pareiškėjo ekonominės veiklos objektas. Tačiau jokių minėtos tarpininkavimo sutarties sudarymo pasekmes patvirtinančių objektyvių įrodymų Pareiškėjas nepateikė, t. y. nepateikė duomenų, kur, kada ir koku būdu Vykdytojas reklamavo ginčo turtą (tarpininkavimo sutarties 3.1.2 p.); nepateikė raštiškų pranešimų Klientui (Pareiškėjui) apie Vykdytojo surastus potencialius pirkėjus (tarpininkavimo sutarties 5.2 p., 5.3.4 p.); nepateikė Vykdytojui faksu, elektroniniu paštu, paštu pateiktų pirkėjų prašymų suteikti informaciją apie ginčo turtą (tarpininkavimo sutarties 5.3.1 p.) ir kt. Taigi atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad minėta tarpininkavimo sutartis, taip pat 2008-08-01 preliminari / avansinė / nekilnojamojo turto pirkimo-pardavimo sutartis su A. S. (*2008-12-01 susitarimu nutraukta dėl force majeure aplinkybės – prasidėjusios pasaulinės finansų ir nekilnojamojo turto krizės*) šios bylos aspektu, nesant jokios faktinės medžiagos apie viešą ofertą dėl ginčo žemės sklypo su Gyvenamuuoju namu pardavimo, yra tik formalūs įrodymai (*įvertinus ir aplinkybę, kad Pareiškėjui, kaip vykdančiam ekonominę veiklą, susijusią su nekilnojamojo turto pirkimu-pardavimu, buvo gerai žinomi reikalavimai PVM atskaitai*) ir, kaip teisingai nurodė Inspekcija, dar neleidžia tvirtinti, jog Pareiškėjo deklaruojamas tikslas ir realus tikslas – gauti pinigines naudas iš parduodamo ginčo turto, sutapo. Be to, kaip nurodyta 2014-03-17 patikrinimo akte Nr. FR0680-195, ginčo namo (ar jo dalies) Pareiškėjas nebuvo priskyres jo vykdomai ekonominei veiklai (*2002-12-24 Inspekcijos*

viršininko įsakymu Nr. 372 (2009-11-30 įsakymo Nr. VA-87 redakcija) patvirtintų Fizinio asmens pranešimo apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimo vykdomai individualiai ir / arba kitai ekonominei veiklai FR0457 formos ir jos papildomo lapo FR0457P formos pildymo bei pateikimo mokesčių administratoriui taisyklių 5.1 p.)

Taigi Pareiškėjui nepateikus objektyvių jo realius ketinimus parduoti ginčo turtą (tiek žemės sklypą, tiek Gyvenamą namą) patvirtinančių įrodymų, įvertinus aplinkybes, kad Pareiškėjas pradėjo vykdyti ginčo sklype namo statybas (nors jo vykdoma ekonominė veikla nėra susijusi su statybomis), deklaravo Gyvenamąjį namą kaip šeimos turtą, deklaravo gyvenamąją vietą jame, apsigyveno ginčo name ir gyvena jame šiuo metu, kaip tik sudaro pakankamą pagrindą konstatuoti, kad nuo pat pradžių (vieno sklypo padalijimas į 7 sklypus) Pareiškėjas ginčo žemės sklypo ne tik neketino parduoti, o, pastačius jame gyvenamąjį namą, jame apsigyventi ir šį turtą naudoti asmeniniams šeimos poreikiams tenkinti. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad Gyvenamasis namas nebuvo skirtas naudoti PVM apmokestinamojoje veikloje, todėl mokesčių administratorius pagrįstai konstatavo, kad nėra teisinio pagrindo Pareiškėjui suteikti teisę į PVM atskaitą. Kiti Pareiškėjo nurodomi argumentai, nustatant, ar Gyvenamasis namas buvo skirtas naudoti PVM apmokestinamojoje veikloje, esminės reikšmės neturi, todėl Komisija dėl jų plačiau nepasisako. Nurodytos aplinkybės dėl Pareiškėjo registruotų individualių veiklų, įsiregistravimo PVM mokėtoju, dėl elektros energijos ar vandens sunaudojimo ginčo name, dėl gyvenamojo namo, esančio G. g. 39, K., įkeitimo bankui, dėl sudarytų sandorių skaičiaus, kaip minėta, nesant jokios faktinės medžiagos apie viešą ofertą dėl ginčo žemės sklypo su Gyvenamuju namu pardavimo, nepatvirtina, kad yra priežastinis ryšys tarp prekių tiekimo ginčo namui ir, Pareiškėjo teigimu, vykdyto ginčo namo pardavimo.

2. Dėl prekių tiekimo pastato, esančio S pr. 433, K (toliau – Pastatas, ginčo pastatas), remontui bei įrengimui. Byloje ginčo, kad Pastatas buvo Pareiškėjo vykdomos ekonominės veiklos objektas, t. y. Pastato patalpas Pareiškėjas nuomojo, nėra. Nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius nustatė, kad dalis Pareiškėjo įsigytų prekių ir paslaugų nebuvo skirtos Pastato remonto darbams atlikti, t. y. nebuvo naudojamos Pareiškėjo PVM apmokestinamojoje veikloje.

Įvertinusi bylos medžiagą šioje dalyje, Komisija nurodo, kad dėl Pareiškėjo prekių ir statybinių medžiagų panaudojimo / nepanaudojimo Pastato remontui ir priežiūrai, t. y. dėl aplinkybių, jog tam tikros prekės ir įranga nebuvo skirtos Pastato remontui ir priežiūrai, yra detalai nurodyta tiek Kauno AVMI 2014-03-17 patikrinimo akte Nr. FR0680-195 (4–7, 10, 11, 13–15 psl.) ir 2014-05-28 sprendime Nr. (04.7.2)-FR0682-300 (20–22 psl.), tiek ginčijamame Inspekcijos sprendime (6–9 psl.), tiek ir šio Komisijos sprendimo aprašomojoje dalyje (4–8 psl.). Nuodugnus faktinių aplinkybių kartojimas šiuo atveju būtų akivaizdžiai perteklinis. Komisija, sutikdama su mokesčių administratoriaus minėtais sprendimais, jog tam tikros prekės ir įranga nebuvo skirtos Pastato remontui ir priežiūrai, t. y. nebuvo skirtos PVM apmokestinamajai veiklai vykdyti, juose išdėstytų motyvų nekartoja, o šioje sprendimo dalyje plačiau pasisako tik dėl Pareiškėjo skunde akcentuojamų aspektų. Šioje dalyje pateikti Pareiškėjo argumentai dėl Gyvenamojo namo panaudojimo apmokestinamojoje veikloje nevertintini, nes dėl jų jau pasisakyta aukščiau.

Pareiškėjas nurodo, kad jis pagal 2008-04-18 sudarytą Pastato nuomos sutartį su UAB „I1“ privalėjo organizuoti ir atlikti Pastato nuomojamų patalpų įvairių inžinerinių sistemų (*oro kondicionavimo, elektros, šildymo, ventiliacijos, vandentiekio ir pan.*) ir kitos Pastate įrengtos instaliacijos kapitalinio remonto darbus. Tačiau mokesčių administratorius nustatė, kad minėtų sistemų įrengimo ir priežiūros bei patalpų pagerinimo darbus atliko ne Pareiškėjas, o nuomininkas (UAB „I1“), taip pat Nuomininkas nesinaudojo jokia Pareiškėjui priklausančia buitine technika (dulkių siurbliu, šaldytuvu, elektrine virykle). Nurodytas aplinkybes patvirtina byloje esantys įrodymai – Kauno AVMI 2014-01-22 priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. FR1041-62 dėl UAB „I1“, 2008-04-18 patalpų nuomos sutartis, 2008-11-01 patalpų perdavimo-priėmimo aktas, 2014-01-21 UAB „I1“ vyr.

finansininkės V. T. paaiškinimas. Šiuo atveju pasibaigus minėtai 2008-04-18 nuomos sutarčiai Pareiškėjas perėmė Nuomininko (UAB „I1“) savo lėšomis atliktus Pastato nuomojamų patalpų pagerinimo darbus bei kitą turtą (minėtų sistemų įrangą ir kt.).

Aplinkybes, kad, UAB „T1“ 2012-01-10 iš Pareiškėjo ir kitų bendraturčių nusipirkus ginčo Pastatą ir kiemo pastatus, turto perėmimo metu nebuvo perimtos ažuolinės grindys, viryklės, saulės kolektoriai, patvirtina Kauno AVMI 2014-02-17 operatyvaus patikrinimo pažyma Nr. FR1041-551 dėl UAB „T1“, UAB „T1“ direktoriaus 2014-02-13 raštas Nr. 13/1. Pažymėtina, kad UAB „T1“ operatyvaus patikrinimo metu kartu su bendrovės atstovu Pastato patalpos buvo apžiūrėtos. Nors Pareiškėjas nurodo, kad UAB „Santechninė įranga“ defektyviame akte buvo užfiksuotos aplinkybės (2010-08-10) dėl saulės kolektorių plokščių mechaninio pažeidimo, tačiau įrodymų dėl naujų saulės kolektorių pakeitimo ir / ar sumontavimo, Pareiškėjas nepateikė. Tas pats pasakytina ir dėl Pareiškėjo 2012-01-09 iš UAB Santechninė įranga“ atskirų apsaugos, šildymo sistemų elementų, priešgaisrinės saugos detalių įsigijimo. Nors Pareiškėjas ir nurodo, kad suspėjo minėtas detales sumontuoti iki Pastato 2012-01-10 pardavimo UAB „T1“, tačiau jokių duomenų (įrodymų) apie nurodytų detalių sumontavimą nepateikė. Taigi mokesčių administratorius pagrįstai konstatavo, kad aukščiau minėtos prekės nebuvo naudojamos PVM apmokestinamojoje veikloje.

Iš byloje pateiktos medžiagos matyti, kad nors Pareiškėjas ir nurodo, kad iš UAB „T2“ pagal PVM sąskaitas faktūras (2009-06-26 Nr. 14060 ir 2009-12-30 Nr. 15089) įsigytos įvairios prekės ir įrengimai buvo panaudoti 2008 m. rugpjūčio–lapkričio mėn. nuomojamose Pastato patalpose atliekant remontą ir modernizaciją, tačiau jokių šias aplinkybes patvirtinančių įrodymų mokesčių administratoriui nepateikė, t. y. Pareiškėjas nepateikė prekių, įrengimų gabenimo važtaraščių, priėmimo-perdavimo aktų, nors šios sąlygos ir buvo numatytos 2008-06-10 tarp UAB „T2“ (Pardavėjas) ir Pareiškėjo (Pirkėjas) sudarytoje sutartyje Nr. 2008/06/10. Be to, kaip nurodo mokesčių administratorius, įsigytas turtas nebuvo priskirtas ekonominei veiklai, t. y. jisai nenurodytas Kauno AVMI 2011-01-28 pateiktame fizinio asmens pranešime apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai veiklai ir / arba kitai ekonominei veiklai. Pareiškėjo Komisijai pateikti minėtos 2008-06-10 sutarties Nr. 2008/06/10 turinio paaiškinimai, nepateikiant jokių konkrečių įrodymų apie prekių ir įrengimų (*įsigytų pagal PVM sąskaitas faktūras: 2009-06-26 Nr. 14060 ir 2009-12-30 Nr. 15089*) pristatymą ir sumontavimą (įrengimą) būtent 2008 metais atliekant Pastato remontą, negali paneigti mokesčių administratoriaus išvadų, jog Pareiškėjas nepagrindė prekių, įsigytų iš UAB „T2“, panaudojimo PVM apmokestinamojoje ekonominėje veikloje. Nagrinėjamu atveju visiškai sutiktina su Inspekcijos išvada, kad apskaitos duomenų fiksavimas, sisteminimas ir saugojimas nėra savitiksliis dalykas ir mokesčių mokėtojas nevykdydamas pareigos tvarkyti apskaitą taip, kad mokesčių administratorius galėtų gauti visapusišką informaciją, prisiima riziką, jog mokesčių administratorius mokestinę prievolę suformuos pagal turimus duomenis.

Mokesčių administratorius nurodo, kad prie UAB „K1“ 2010-09-08 išrašytos PVM sąskaitos faktūros Nr. 0230 pridėtame Atliktų darbų akte aiškiai nurodyti atlikti Pastato remonto ir atstatymo darbai, iš jų – UAB „K1“ atliko esamos stogo šilumos izoliacijos demontavimo ir naujos paklojimo darbus bei sugadintų statybinių medžiagų išvežimą utilizuoti. Kadangi Pareiškėjas nepateikė jokių įrodymų, jog jis pats iš Pastato į gyvenamąjį namą išvežė statybines medžiagas, Komisija neturi pagrindo kitaip vertinti aukščiau nurodytų aplinkybių, kad šiuos darbus atliko UAB „K1“.

Pareiškėjas nurodo, kad visi C. M. 2008–2010 metais pagaminti gaminiai sumontuoti Pastate. Dėl šio argumento pažymėtina, kad mokesčių administratorius tik pateikia paties C. M. paaiškinimus, jog visus Pareiškėjo užsakytus darbus jis atliko adresu: X g. 9, Y, Kauno r., o pagamintus gaminius išsiveždavo užsakovas (Pareiškėjas), todėl jis (C. M.) negali nurodyti, kokių adresu buvo panaudoti pagaminti gaminiai.

Sutiktina su Pareiškėjo teiginiais, kad tam tikros asmeniniams poreikiams tenkinti skirtos prekės gali būti naudojamos ir negyvenamosiose patalpose, tačiau ginčo atveju

mokesčių administratorius nustatė, kad minėtos prekės nebuvo naudojamos Pareiškėjo apmokestinamojoje veikloje.

Mokesčių administratorius aplinkybę, kad Pareiškėjas patyrė didesnes išlaidas nei Pareiškėjo bendraturtis R. B. (*nors pagal bendraturčių susitarimą tiek pajamos, tiek išlaidos buvo gaunamos (patiriamos) vienodos*), vertino kaip paaiškinančią ir nuo šių asmenų patirtų išlaidų skirtumo neapskaičiavo bei nenurodė Pareiškėjui sumokėti PVM. Ši aplinkybė vertinta tik kaip mokesčių administratoriaus išvadas dėl dalies prekių įsigijimo Pareiškėjo šeimos poreikiams tenkinti, o ne ekonominei veiklai vykdyti, patvirtinanti aplinkybė. Patikrinimo akte ir jo prieduose yra konkrečiai išvardintos Pareiškėjo įsigytos prekės, kurių pirkimo PVM Pareiškėjas įtraukė į PVM atskaitą ir kurios nebuvo naudojamos Pareiškėjo apmokestinamajai veiklai vykdyti.

Dėl skirtų baudų. Pareiškėjui skirtos 20 proc. dydžio baudos: 10356 Lt (2999 Eur) PVM bauda, 4068 Lt (1178 Eur) GPM bauda, 1127 Lt (326 Eur) PSD įmokų bauda ir 50 proc. dydžio 3663 Lt (1060 Eur) VSD įmokų bauda.

Dėl VSD įmokų baudos pažymėtina, kad VSDĮ imperatyviai nustato nesumokėtų VSD įmokų baudos dydį, kuris nepriklauso nuo jokių aplinkybių, todėl Komisija neturi teisinio pagrindo svarstyti klausimą dėl 3663 Lt (1060 Eur) VSD įmokų baudos dydžio sumažinimo.

Dėl PVM, GPM ir PSD įmokų baudų, Komisija nurodo, kad, skirtingai nei apskaičiuojant mokestinę prievolę, kurios dydis yra objektyvus, skiriant baudą visuomet privalu atsižvelgti į daugelį aplinkybių, susijusių su padaryto pažeidimo pobūdžiu, taip pat į mokesčio mokėtojo elgesį mokestinio patikrinimo metu ir kitas aplinkybes, kad skirtos baudos dydis ir padarytas pažeidimas būtų proporcingi. Nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius nustatė vienintelę Pareiškėjo atsakomybę sunkinančią aplinkybę – nesumokėtų mokesčių suma viršija 500 bazinių socialinių išmokų dydį. Tik viena nustatyta atsakomybę sunkinanti aplinkybė, įvertinus mokesčių administratoriaus nustatytą daugetą Pareiškėjo atsakomybę lengvinančių aplinkybių (*Pareiškėjas geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, pateikė turimus dokumentus, teikė paaiškinimus, sutiko su dalimi apskaičiuotu GPM*), taip pat įvertinus tai, kad nėra duomenų, jog Pareiškėjas nebūtų įvykęs Kauno AVMI ir Inspekcijos teisėtų nurodymų ar sąmoningai būtų pažeidęs mokesčių įstatymus, Komisijos nuomone, nėra pagrindas skirti Pareiškėjui didesnes, nei minimalaus dydžio, baudas. Komisija daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju pagal MAĮ 139 straipsnį skiriamų baudų tikslai bus pasiekti Pareiškėjui skiriant 10 proc. dydžio PVM, GPM ir PSD įmokų baudas. Atsižvelgus į tai, Pareiškėjui apskaičiuojamos ir nurodomos sumokėti 10 proc. dydžio baudos, t. y. 5178 Lt (1500 Eur) PVM bauda, 2034 Lt (589 Eur) GPM bauda ir 564 Lt (163 Eur) PSD įmokų bauda.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalies 1 ir 4 punktais, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2014-10-29 sprendimo Nr. 68-208 dalį dėl nurodymo Pareiškėjui sumokėti 14995 Eur PVM, 6709 Eur PVM delspinigius, 5891 Eur GPM, 2179 Eur GPM delspinigius, 2121 Eur VSD įmokas, 1060 Eur VSD įmokų baudą, 1632 Eur PSD įmokas, 716 Eur PSD įmokų delspinigius.

2. Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2014-10-29 sprendimo Nr. 68-208 dalį ir vietoj nurodymo Pareiškėjui sumokėti 2999 Eur PVM baudą, 1178 Eur GPM baudą ir 326 Eur PSD įmokų baudą, nurodyti Pareiškėjui sumokėti 1500 Eur PVM baudą, 589 Eur GPM baudą ir 163 Eur PSD įmokų baudą.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos

sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė